

Un proiect greșit abordat

Ioan Tivadar, directorul Școlii de Arte „Gheorghe Chivu”, șeful Comisiei de Cultură din Consiliul Local Sighet: „În ședința din decembrie trecut a CL Sighet, a fost prezentat un proiect de hotărâre întocmit de un serviciu de specialitate al Primăriei în care se propunea desființarea celor 4 instituții de cultură finanțate din bugetul local și comasarea lor în cadrul unei Direcții de cultură și comunicare. Consilierii locali, după o dezbateră furtunoasă, au fost și pro și contra. Eu, din start am demonstrat pe puncte că proiectul este greșit abordat, motiv pentru care, cu majoritate de voturi, proiectul a fost respins și amânat pentru o rediscutare. Deja proiectul l-am analizat la nivelul celor 4 importante instituții de cultură vizate, urmând ca în aceste zile să-l discutăm și în Comisiile de specialitate ale CL. Eu sunt de acord cu eficientizarea tuturor serviciilor și structurilor finanțate de la bugetul local, (Poliția Comunitară, Urbana, Serviciul Social etc.) nu numai a instituțiilor de cultură”.

Stați! Luminați-vă fața!

Vasile Muste, directorul Casei Municipale de Cultură : „A desființa înseamnă a suprima ființa. Cui îi este îngăduit să desființeze identități? De 43 de ani Ansamblul Folcloric MARA al Casei de Cultură (unul dintre cele mai mari, mai longevive și laureate ansambluri de amatori din câte au existat și există în România) care a reprezentat Maramureșul și România pe aproape toate meridianele lumii, va fi suprimat odată cu Casa de Cultură. Un imens prestigiu poate fi anulat printr-o singură ridicare a câtorva mâini. Noua instituție care se vrea înființată nu are identitate și nici degrabă nu va avea. Identitatea se câștigă în timp cu muncă și talent. De 37 de ani scriitori din toată țara dar și din Ucraina, Cehia, Slovacia, Serbia, Republica Moldova, Elveția,

Ungaria, S.U.A., vin invitați de Casa de Cultură la Sighetu Marmăției unde transformă acest oraș, pentru câteva zile, într-o capitală a poeziei românești și europene. În numele cui (a cărei direcții, a cărei comunicări?) vor fi invitați în această toamnă poeții la Sighetu Marmăției? În ce direcție și prin ce fel de comunicare se vor întâlni scriitorii de pe pământul mișcător cu prietenii lor din stele: Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ioan Alexandru, Laurențiu Ulici, Ion Iuga, Adrian Păunescu, Ion Stratan, Teohar Mihadaș, Radu Săplăcan, Grigore Vieru, Lucian Valea, Gheorghe Chivu? Cine poate crede că a desființa Muzeul Maramureșului, Casa de Cultura, Școala de Arte, Biblioteca municipală, instituții cu identități distincte în Maramureș și a înființa una singură care n-are nici o identitate. Culturii i s-a adăugat, de către legionari cuvântul propagandă, comuniștii au adăugat educație socialistă iar astăzi vrea să i se adauge comunicare. Nu este de fapt un atac fără precedent asupra culturii din municipiul Sighetu Marmăției? Eu așa cred că este, ba mai mult, a desființa aceste instituții și a înființa una nouă este asemeni cum l-ai desființa pe Herodot a cărui glorie ține de aproape 2500 de ani și a înființa un alt Herodot (societate de salubritate) la Sighetu Marmăției. Santinelă cum sunt, în nordul acesta de țară, am obligația să bag glonț pe țevă și să strig: Stați! Luminați-vă fața!"

Cine va avea curajul de a întina istoria culturală a Sighetului?

Echim Vancea, directorul Bibliotecii Municipale "Laurențiu Ulici" : "La ce bun instituții de cultură într-o vreme de criză (fără semnul întrebării). La cumpăna timpilor, când un an trecea într-altul, relevându-i omului, pentru o clipă, dimensiunile adevăratului său timp, trecut și viitor, din perspectiva unor desfaceri și refaceri am aflat de intenția administrației publice locale de „desființare” a instituțiilor publice de cultură sighetene și punerea lor sub cupola unei Direcții de (pentru) cultură și comunicare, cu scopul, declarat, de eficientizare economică a acestora. De la privirea unui cum se poate face am trecut rapid la întrebarea cum este sau cum ar fi cu puțință ceea ce s-ar putea face (?) acolo unde măsura și cezura îi arată timpului carența. Ignorându-le și neținând seamă de istoricitatea social-istorică și culturală a fiecărei instituții în parte – deh, de partea celor interesați de răpirea identității culturale a fiecărei instituții stă legea, fie ea strâmbă ori nu! –, trecând peste rotiri ale timpilor prea puternici și prea slabi (cum ar zice Hegel) și prea puțin pășându-le dacă doare, oamenii locului din administrația publică locală au decis a pune pietre de hotare între lucruri ce au trecut pentru totdeauna fixând pe orizontul negru al viitorului dorințelor lor ținte luminoase de-a pururea de neajuns. Asta în ciuda faptului că aceea direcție – (s-a fost vehiculat și ideea unui centru de execuție culturală!) – preconizată ar aduna sub același „steag” instituții de patrimoniu (Muzeul Maramureșului și Biblioteca Municipală „Laurențiu Ulici”) cu instituții care vizează petrecerea timpului liber potrivit dorințelor și înclinațiilor individuale (loisir/ în greacă scholē). „Spre deosebire de lenevire, care desemnează absența unei ocupații, loisir-ul poate însemna, în societatea contemporană, supraabundența activităților, inclusiv a activităților captivante sau anevoioase. Mentalitatea modernă a transpus la timpul tradițional gratuit al loisir-ului criteriile constringente de organizare și de randament ale activităților productive. Una din cauzele acestui mimetism este faptul că loisir-ul unora a devenit industrie pentru alții. În istorie ca și în cotidian acționează viclenia rațiunii (Hegel) evenimentele petrecându-se într-un șir pare că mai înainte determinat. Așadar știe cineva cât se câștigă și cât

se pierde prin această comasare instituțională? Nu cred. Și asta din pricină că, înainte de orice, ar trebui făcut un studiu de piață. Cum este cu putință ceea ce se vrea? Simplu. Plângerilor noastre ni se pun în față siderala muzică a crizei economice. A lipsei de resurse financiare. Instituțiile de cultură sighetene trăiesc, în aceste zile, cu neliniștea zilei de mâine” în cioante! Cineva spunea că dintre doi lei care se luptă și se devoră nu se va mai găsi, sub lumina soarelui, decât două cozi.

[Fără îndoială ceea ce are să se întâmple se va-ntâmpla, dar e păcat și nu e demn ca, atunci când timpurile sunt foarte serioase, un popor să joace mica comedie a luptelor sale dinăuntru] (Mihai Eminescu). Deci, nu cred că oarecine va avea curajul de a întina istoria culturală a Sighetului! A Maramureșului! Nici astăzi și nici în ziua de mâine!”

Cultura, bastion de apărare a identității și intereselor noastre naționale!

Mihai Dăncuș, directorul Muzeului Maramureșului: „Eu cred că trebuie făcută o analiză economică serioasă, la nivelul tuturor instituțiilor bugetare ale orașului, să vedem care este ponderea reală a cheltuielilor instituțiilor de cultură din bugetul total alocat tuturor celor finanțați de Primărie și CL. Asta, întrucât se induce falsa idee că noi am fi bugetofagii orașului. Aceste lucruri trebuie clarificate corect, fără pasiuni și implicații politice. Atunci când e vorba de cultură și viața acestui oraș, trebuie să lăsăm patimile politice deoparte. Desigur, fiecare dintre instituții trebuie să-și ghideze activitatea în condițiile de austeritate, de reducere a cheltuielilor. Noi am găsit deja asemenea soluții. Totodată, cred că instituțiile de cultură care au dat și dau prestanță orașului, trebuie să-și păstreze identitatea. Dacă ele își vor pierde personalitatea juridică, drumul până la autodizolvare este scurt. Când vrei să scapi de o instituție sau de o persoană care conduce acea instituție, nu-i dai bani. Este o tehnică veche în România. Apoi vine altul, lui îi dai bani și îl lauzi apoi că iată ce soluții bune a găsit noul venit. În această săptămână voi fi primit în audiență la Ministerul Culturii pentru a găsi și alte surse de finanțare, de la Consiliul Județean, sau chiar de la minister. Din păcate, legislația actuală ne încâtușează cu celebra descentralizare. După instituțiile de interes național, urmează cele de interes zonal, așa cum este cazul nostru, al Muzeului Maramureșului, care a avut anul trecut 30 de mii de vizitatori-plătitori, muzeu care este membru în diverse structuri importante la nivel național și intențional, un muzeu care nu poate fi în nici un caz dizolvat de un consiliu local, vremelnic aflat la pupitru, care, nu trebuie să uite un lucru esențial: Cultura este un bastion de apărare a identității și intereselor noastre naționale, în contextul geopolitic internațional!”

Mă socotesc un om aparținând acestui domeniu, al culturii

Eugenia Godja, primarul municipiului: "Chestiunea pe care am discutat-o pe seama instituțiilor de cultură a fost rău înțeleasă! Nu știu, cine a vrut să denatureze sensul real al măsurii și în ce scop? Noi nu am discutat niciodată că desființăm instituțiile de cultură din municipiul Sighetu Marmăției. Eu, mă socotesc un om aparținând acestui domeniu și mă doare sufletul când văd că acei care nu ar avea dreptul să vorbească de cultură sunt cei care acuză. (e vorba de unii consilieri locali - n.n.) Noi, executivul, am vorbit de unificarea instituțiilor de cultură cu păstrarea identității și activității fiecăreia și reorganizarea sistemului financiar-contabil din aceste instituții. Anume, înființarea unui centru financiar care să gândească repartiția echilibrată a resurselor insuficiente și găsirea modalităților prin care, pe lângă ce poate oferi administrația locală să se găsească resurse colaterale, extrabugetare, fie pe proiecte, fie pe alte activități. Nu am putut crede nici o clipă că propunerea noastră poate căpăta așa o interpretare eronată și o intensă mediatizare fără rost pe acest subiect. Mă întreb cine a avut interesul să vehiculeze o asemenea idee deformată în tot orașul? Repet: nu am vrut să desființăm instituțiile de cultură, ci să centralizăm problemele financiar -contabile într-un singur serviciu comun pentru cele 4 instituții vizate. Mai mult, din 2011, nu mai avem noi voie să stabilim fondul de salarii, care va fi stabilit direct de la minister. În această situație, un centru financiar comun trebuie să gândească la toate soluțiile prin care să poată menține instituțiile în stare de a funcționa. De peste 10 ani, de când sunt primar, m-am luptat ca un leu pentru a asigura culturii cât s-a putut mai mult din bugetul local întrucât respect oamenii din sistem, iar prin activitatea lor respect toate cele 4 instituții de cultură. Dar, în contextul economic actual, toți trebuie să gândim la varianta financiară pe care trebuie să o adoptăm pentru a putea supraviețui. Că se va ajunge și la reduceri de personal, este posibil. Depinde de instituții cum își vor drămui banii. Atât eu, ca profesor, cât și viceprimarul Ovidiu Nemeș, ca jurist, dar și Consiliul Local avem capacitatea să gândim la ceea ce este important pentru oraș ca instituție reprezentativă. Numai un om care nu are o perspectivă și care nu cunoaște trecutul cultural al acestui oraș, poate gândi la o soluție atât de aberantă: desființarea instituțiilor de cultură. Eu, sigur NU! „

□ **În concluzie: dacă actualul Consiliu Local dorește dinadins să fie lapidat, atunci, întrebarea din titlul acestei anchete poate avea un răspuns...ambiguu!** □

Numai oamenii fără cultură ar putea suprima cultura la Sighetu Marmăției?

Scris de Florentin Nasui

Miercuri, 26 Ianuarie 2011 06:09 - Ultima actualizare Miercuri, 26 Ianuarie 2011 06:19

AUTOR: Florentin Nasui

SURSA: GRAIUL.RO